

Η ΤΣΣΚΑ Μόσχας επέστρεψε στην κορυφή της Ευρώπης μετά από δύο χρόνια απουσίας, με τον Δημήτρη Ιτούδη να προσθέτει έναν ακόμη τίτλο στη συλλογή του. Ο πολύπειρος τεχνικός, που μετράει πλέον δύο κατακτήσεις της EuroLeague ως πρώτος προπονητής, συνεχίζοντας το εξαιρετικό του έργο στη ρωσική ομάδα, μίλησε στην ιστοσελίδα του ΣΕΠΚ (sepk.gr).

Μετά το Βερολίνο, σειρά είχε η Βιτόρια για τον ίδιο και την ομάδα του, η οποία επικράτησε της Ρεάλ Μαδρίτης (στον ημιτελικό) και της Αναντολού Εφές (στον τελικό) για να φτάσει μέχρι το τέλος του δρόμου.

Ο Δημήτρης Ιτούδης μίλησε στην ιστοσελίδα του ΣΕΠΚ (sepk.gr) για τη μεγάλη επιτυχία της κατάκτησης του βαρύτιμου τροπαίου, εξηγώντας αρχικά πως "το FinalFour ήταν συναρπαστικό για εμάς, από την στιγμή που κατακτήσαμε το τρόπαιο. Η μορφή που έχει η διοργάνωση συνεπάγεται ότι για να γίνεις Πρωταθλητής Ευρώπης πρέπει επί της ουσίας να δώσεις δύο τελικούς, δύο αγώνες δίχως αύριο. Κι αυτό είναι που αυτόματα αυξάνει τον βαθμό δυσκολίας για κάθε ομάδα. Τόσο εγώ, όσο και οι συνεργάτες και οι παίκτες μου, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι εκπροσωπούμε έναν τεράστιο σύλλογο. Κι αυτό δίνει έξτρα κίνητρο προκειμένου να γινόμαστε καλύτεροι κάθε μέρα, που περνάει".

Αναφορικά με τις δυσκολίες που αντιμετώπισε φέτος η ομάδα του στη διάρκεια μιας ακόμη επίπονης (σωματικά και ψυχολογικά) σεζόν, είπε: "Δεν υπάρχει χρονιά που να μην έχει τις δικές της δυσκολίες. Όλες έχουν πολύ υψηλό βαθμό απαιτήσεων, μιλάμε άλλωστε για την μεγαλύτερη διοργάνωση της Ευρώπης, όπως για παράδειγμα είναι το Champions League στο ποδόσφαιρο. Ίσως η φετινή σεζόν βέβαια να ήταν ακόμη πιο σκληρή από άποψη πίεσης και επικινδυνότητας, γιατί στο μυαλό μας το 2016 ήταν πάρα πολύ μακριά. Σαν να έχουν περάσει αιώνες από τότε. Τόσο το 2017 όσο και το 2018, οι τραυματισμοί και κάποια άλλα θέματα μάς έβγαλαν εκτός διεκδίκησης τροπαίου.

Πέρσι, για παράδειγμα, παραταχθήκαμε με μεγάλα προβλήματα στο Final Four. Δεν ήταν σε καλή κατάσταση, λόγω προβλημάτων τραυματισμών που αντιμετώπιζαν, ο Νάντο Ντε Κολό,

ο Κάιλ Χάινς και ο Αντρέι Βοροντσέβιτς. Ο Λέο Βέστερμαν επίσης δεν ήταν σε θέση να αγωνιστεί.

Το ότι όμως στο διάστημα που δουλεύουμε όλοι μαζί στην ΤΣΣΚΑ Μόσχας, από το 2014 κι έπειτα, η ομάδα μετράει το απόλυτο (5/5) σε παρουσίες στο FinalFour και σε τελικούς (2/2) δείχνει κάτι".

Πιο απαιτητικό και πιο γλυκό από το Βερολίνο

Για να συνεχίσει: "Θα έλεγα ότι το φετινό, δεύτερο, τρόπαιο που κατακτήσαμε ήταν πιο απαιτητικό, αλλά ταυτόχρονα, πιο γλυκό από το πρώτο στο Βερολίνο. Με αρκετή δόση αμφισβήτησης και πίεσης, όμως είμαστε μια ομάδα που είχε τεράστια πίστη στις δυνατότητές της. Είμαστε πολύ ενωμένοι στα αποδυτήρια, κι αυτό παίζει σπουδαίο ρόλο. Έχουμε έναν εξαιρετικό αρχηγό, τον Κάιλ Χάινς, κι αρκετούς ακόμη σπουδαίους υπαρχηγούς, όπως είναι ο Νάντο (Ντε Κολό), ο Σέρχιο (Ροντρίγκεθ), ο Κόρι (Χίγκινς), ο Ουίλ (Κλάιμπερν), ο Αντρέι (Βοροντσέβιτς) και ο Νικίτα (Κουρμπάνοφ). Όλα τα παιδιά κράτησαν ζωντανά και ενωμένα τα αποδυτήρια, ποτέ δεν κλονίστηκε η εμπιστοσύνη στον διπλανό τους. Κράτησαν υψηλό φρόνημα και συνέχισαν να δουλεύουν σκληρά, δίχως σταματημό".

Για το κομμάτι της δουλειάς και του πάθους που επέδειξαν οι παίκτες του, στάθηκε λίγο παραπάνω. Κι υπάρχει λόγος: "Αυτή η ομάδα αγαπάει το μπάσκετ, ζει γι αυτό. Δεν φοβάται τη δουλειά στο γήπεδο. Ακόμη κι όταν είχαμε ρεπό, έβλεπες τα περισσότερα παιδιά να έρχονται στο γήπεδο, είτε για να κάνουν βάρη, είτε τη θεραπεία τους, είτε ατομική προπόνηση. Κι αυτό δείχνει τον χαρακτήρα της".

Εν συνεχεία, η συζήτηση επικεντρώθηκε σε όσα έγιναν στη Fernando Buesa Arena της Βιτόρια, κόντρα σε Ρεάλ Μαδρίτης και Αναντολού Εφές.

Επική ανατροπή με τη Ρεάλ Μαδρίτης

Αρχικά, μίλησε για τη μονομαχία με την ισπανική ομάδα, η οποία μπήκε στον αγώνα του ημιτελικού απέναντι στην ΤΣΣΚΑ Μόσχας με σκοπό να υπερασπιστεί τα σκήπτρα που

κατέκτησε ένα χρόνο νωρίτερα.

"Ήταν ένα βουνό που έπρεπε να ανέβουμε αυτός ο αγώνας, γιατί όπως είπα και νωρίτερα, ήταν σαν να δίνεις τελικό. Απέναντί μας είχαμε μια ομάδα με πολύ ταλέντο, την οποία είχαμε κερδίσει ήδη δύο φορές στη regularseason. Ξέραμε όμως ότι αυτό το σαραντάλεπτο θα ήταν πολύ διαφορετικό", είπε αρχικά και συνέχισε:

"Χάρη στο ταλέντο της και αυτά που δώσαμε εμείς στην ίδια την αντίπαλο, βρεθήκαμε στο -14 στη διάρκεια του αγώνα. Δουλέψαμε πολύ την ώρα του αγώνα με το πλάνο μας και πήγαμε στο τρίτο που είχαμε για την συγκεκριμένη αναμέτρηση. Επικεντρωθήκαμε στο κομμάτι των αλλαγών, προκειμένου με αυτόν τον τρόπο να μειώσουμε την παραγωγικότητα της Ρεάλ Μαδρίτης και να παίξουμε με το μυαλό των δημιουργών της, αναφορικά με το ποιες αποφάσεις είναι καλύτερο -για εκείνους- να πάρουν. Σιγά σιγά χτίσαμε την επιστροφή μας.

Δεν γυρίσαμε άμεσα, με ένα μικρό σερί. Φροντίσαμε άμυνα με την άμυνα, κατοχή με την κατοχή να "χτίσουμε" την επιστροφή μας στο παιχνίδι από το -14. Σε αυτό μας οδήγησε ο Σέρχιο Ροντρίγκεθ με τα μεγάλα σουτ που έβαλε, κι από εκεί κι έπειτα ο Νάντο Ντε Κολό, ο Κόρι Χίγκινς και ο Ουίλ Κλάιμπερν με τον τρόπο που "διάβαζαν" την αντίπαλη άμυνα και εκτελούσαν. Πήραμε σπουδαία πράγματα από όλα τα παιδιά, σε αυτό το διάστημα. Ο Οθέλο Χάντερ ήρθε από τον πάγκο και έδωσε λύσεις, ο Νικίτα Κουρμπάνοφ βοήθησε πολύ επίσης. Όλα τα παιδιά.

Όλα αυτά τα στοιχεία μάς έφεραν στο σημείο να κάνουμε μια επική ανατροπή και να πάρουμε την πρόκριση στον τελικό της διοργάνωσης. Ήταν η τρίτη φορά που κερδίζαμε φέτος τη Ρεάλ Μαδρίτης κι αυτό από μόνο του είναι τιμητικό, δεδομένου του μεγέθους του ισπανικού συλλόγου, του ταλέντου που διαθέτει αλλά και του σπουδαίου προπονητικού επιτελείου που έχει".

Τελείως διαφορετική η στρατηγική ανάμεσα σε ημιτελικό και τελικό

Κι ακολούθως αναφέρθηκε στον τελικό με αντίπαλο την Αναντολού Εφές: "Στον άλλο ημιτελικό, ήταν κυρίαρχη. Έπαιξε απέναντι σε μια ομάδα (Φενέρμπαχτσε) που ήταν λαβωμένη από τα δικά της προβλήματα τραυματισμών, όπως ήμασταν εμείς πέρσι. Η

Αναντολού Εφές εκμεταλλεύτηκε την εξαιρετική παρουσία των δύο περιφερειακών της (Σέιν Λάρκιν και Βασίλιε Μίτσιτς), που σημείωσαν 55 πόντους, και κατάφερε να επιβάλλει τον δικό της ρυθμό".

Και πρόσθεσε: "Η σκέψη μας για αυτό το παιχνίδι ήταν πολύ διαφορετική σε σχέση με τον ημιτελικό. Όπως συνέβη με τη Ρεάλ Μαδρίτης, έτσι και την Αναντολού Εφές την είχαμε κερδίσει δύο φορές στη regular season, αλλά τώρα μιλούσαμε για έναν τελικό. Αυτόματα λοιπόν άλλαζε η μορφολογία της αναμέτρησης.

Μπήκαμε στο γήπεδο με τελείως διαφορετική στρατηγική σε σχέση με τον ημιτελικό. Υπερείχαμε στα κορμιά, ήμασταν καλύτεροι στο επιθετικό ριμπάουντ. Κάναμε προσαρμογές στην τακτική μας, αυτή άλλωστε είναι κι η ουσία της δουλειάς μας με τους παίκτες. Βάσει φιλοσοφίας, προσπαθώ να έχω αρκετά διαφορετικά πλάνα για κάθε παιχνίδι προκειμένου η ομάδα να είναι έτοιμη για παν ενδεχόμενο.

Ξεκινήσαμε πολύ καλά, φτάσαμε στο +14, αλλά χάσαμε αυτή τη διαφορά μέχρι την ανάπαυλα, λόγω των επιθετικών ριμπάουντ της Αναντολού Εφές. Πήγαμε λοιπόν στα αποδυτήρια και συζητήσαμε πολύ έντονα με τους παίκτες τι θέλουμε για να γίνουμε Πρωταθλητές Ευρώπης. Έπρεπε να αλλάξουμε το mindset σε κάποια κομμάτια, να έχουμε καλύτερες αποστάσεις στην επίθεση και να είμαστε πιο αποφασιστικοί στην άμυνά μας. Αυτό το δείξαμε άμεσα στο τρίτο δεκάλεπτο, φέραμε το παιχνίδι στα δικά μας μέτρα και φτάσαμε στο τέλος να έχουμε ένα κάπως "ομαλό" φινάλε, για εμάς".

Πέραν της ουσίας που αφορά στην κατάκτηση του τροπαιού της EuroLeague, ο Δημήτρης Ιτούδης είχε έναν λόγο παραπάνω να χαμογελά για το επίτευγμα της ΤΣΣΚΑ Μόσχας: "Αυτή η ομάδα εξελίσσεται αυτά τα χρόνια, κι αντίστοιχα ανανεώνεται. Φέτος κατάφεραν να πανηγυρίσουν την κατάκτηση της EuroLeague για πρώτη φορά στην καριέρα τους -μεταξύ άλλων- ο Ντάνιελ Χάκετ, ο Οθέλο Χάντερ, ο Ουίλ Κλάιμπερν, ο Άλεκ Πέτερς, ο Τζοέλ Μμπολομπούι, ο Ιβάν Ούκοφ, ο Σιμεόν Αντόνοφ και ο Αντρέι Λοπάτιν. Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα, η ικανοποίηση και η χαρά που πήραν όλα αυτά τα παιδιά για πρώτη φορά στην καριέρα τους".

Όσο για την εμπειρία του από το υψηλότερο επίπεδο όλα αυτά τα χρόνια; Είχε να σχολιάσει πως "το μπάσκετ εξελίσσεται διαρκώς και είμαι περήφανος που αποτελώ κομμάτι αυτής της εξέλιξης εδώ και περίπου τρεις δεκαετίες. Έχω υπάρξει μέλος αρκετών κορυφαίων ομάδων σε αυτό το διάστημα και χαίρομαι γι αυτό. Το μπάσκετ είναι ένα πολύ

θεαματικό άθλημα και βλέπουμε πλέον πως μπορεί να συνδυαστεί το θέαμα για τον κόσμο με το αίσθημα της ανάγκης για τη νίκη. Οι παίκτες βελτιώνονται ραγδαία, εξελίσσονται και προσφέρουν ωραιότερες φάσεις, πιο θεαματικές, κάτι που συνεπάγεται ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το κοινό".